

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від 12.06.2018 № 5540/0/20-18

на № _____ від _____

Виконавчий комітет
Фастівської міської ради
Київської області
Площа Соборна, 1,
м. Фастів,
Київська область, 08500

Пропозиції щодо удосконалення проектів регуляторних актів

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Фастівської міської ради Київської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг зі сплати єдиного податку» (далі - проект рішення 2), «Про встановлення ставок та пільг зі сплати транспортного податку» (далі - проект рішення 3), «Про встановлення туристичного збору» (далі - проект рішення 4), «Про плату за оренду земель Фастівської міської ради» (далі - проект рішення 5), «Про встановлення плати за землю» (далі - проект рішення 6), «Про упорядкування торгівлі алкогольними напоями, тютюновими виробами та пивом на території міста Фастів» (далі - проект рішення 7), «Про затвердження Порядку видачі дозволів (ордерів) на порушення об'єктів благоустрою або відмови їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів (ордерів) у місті Фастів» (далі - проект рішення 8) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом виконавчого комітету Фастівської міської ради Київської області від 11.05.2018 № 06-22/2135.

За результатами проведеного аналізу вищезазначених проектів рішень, експертних висновків відповідальної комісії Фастівської міської ради з питань реалізації державної регуляторної політики на території міста Фастів та аналізів

Державна регуляторна служба України
ВІХ №5540/0/20-18 від 12.06.2018

регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проектів рішень 1, 2, 6 в цілому

Пунктом 12.4. статті 12 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) встановлені повноваження сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів. Повноважень органів місцевого самоврядування щодо затвердження положень, порядків чи будь-яких інших документів, які регламентують порядки адміністрування місцевих податків та зборів Кодексом не передбачено.

Таким чином, місцеві ради встановлюють місцеві податки та збори, при встановленні яких визначають їх обов'язкові елементи, у порядку, визначеному Кодексом.

Натомість, розробник проектами рішень 1, 2, 6 передбачає затвердити порядки про сплату податків: порядок про сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; Порядок сплати єдиного податку на території міста Фастів; порядок сплати земельного податку в м. Фастів.

У зв'язку з цим, пропонуємо редакційно впорядкувати тексти проектів рішень 1, 2, 6, а саме: встановити місцеві податки та збори з одночасним визначенням їх обов'язкових елементів у відповідності до Кодексу, або зробити посилання на конкретні абзаци, пункти, частини, статті Кодексу, якими вже встановлені обов'язкові елементи для кожного місцевого податку чи збору, та виключити з проекту рішення пункти, якими передбачається затвердити положення про вищезазначені податки і збори.

Щодо проекту рішення 1

Пунктом 1.2 проекту рішення 1 передбачається встановити на території міста Фастова пільги для фізичних та юридичних осіб, за переліком згідно з додатком 2 до проекту рішення 1.

Кодекс регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Пунктом 12.3. статті 12 Кодексу встановлено, що сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів.

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Кодексом (підпункт 12.3.1. пункту 12.3. статті 12 Кодексу).

Пільги щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, встановлюються сільською радою відповідно до вимог підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Кодексу з урахуванням вимог підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу (за необхідності). Таким чином, пропонуємо додаток 2 до проекту рішення 1 привести у відповідність до вищезгаданих норм Кодексу.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішення існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 2

Пунктом 1 проекту рішення 2 передбачається затвердити Порядок сплати єдиного податку на території міста Фастів відповідно додатку 1 до проекту рішення 2 (далі – проект додатку 1).

Відповідно до пункту 293.2. статті 293 Кодексу, фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
- 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

Таким чином, у органів місцевого самоврядування відсутні повноваження щодо встановлення ставок податку, а, відповідно, і визначення обов'язкових елементів для платників єдиного податку третьої та четвертої груп.

Отже, пропонуємо в додатку 1 проекту рішення виключити положення, якими встановлюються вимоги до третьої та четвертої груп платників податків.

Щодо проектів рішень 3, 4

Проектом рішення 3 передбачається встановити на території Фастівської міської ради Київської області ставок та пільг зі сплати транспортного податку, а проектом рішення 4 – ставки туристичного збору.

Відповідно до вимог статті 1 Закону проекти рішень Фастівської міської ради Київської області «Про встановлення ставок та пільг зі сплати транспортного податку» та «Про встановлення туристичного збору» не містять норм регуляторного характеру, а їх прийняття не потребує реалізації процедур, передбачених цим Законом.

Щодо проекту рішення 5

Пунктом 1 проекту рішення 5 передбачається встановити ставки орендної плати за земельні ділянки комунальної власності згідно із додатком до проекту рішення 5.

Відповідно до підпункту 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 Кодексу, плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до абзацу першого пункту 288.1., абзацу четвертого пункту 288.1. статті 288 Кодексу, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки. Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою,

затвердженою Кабінетом Міністрів України. Пунктом 288.4. статті 288 Кодексу визначено, що розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Типовий договір оренди землі затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2004 № 220 «Про затвердження Типового договору оренди землі» (далі - типовий договір), яким визначено основні вимоги до укладання такого договору та встановлено, що обчислення розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності здійснюється з урахуванням їх цільового призначення та коефіцієнтів індексації, визначених законодавством, за затвердженими Кабінетом Міністрів України формами, що заповнюються під час укладання або зміни умов договору оренди чи продовження його дії.

Форми розрахунку розміру орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких не проведена, і за земельні ділянки державної або комунальної власності, грошова оцінка яких проведена, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 13.12.2006 № 1724 «Деякі питання оренди земель».

Пунктом 9 типового договору встановлено, що розмір орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності вноситься у грошовій формі із зазначенням відсотків суми нормативної грошової оцінки земельної ділянки.

Положеннями статті 288 Кодексу визначено граничні розміри орендної плати за земельні ділянки, в тому числі і за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Таким чином, діючим законодавством України визначено процедуру встановлення, формування та розрахунку розмірів орендної плати за землю, а додаткового врегулювання, зокрема прийняття рішень органами місцевого самоврядування про встановлення розміру орендної плати за землі сільськогосподарського та несільськогосподарського призначення, не передбачено.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи місцевого самоврядування та їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи зазначене, проект рішення 5 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 6

Підпунктом 2) пункту 1 проекту рішення 6 передбачається встановити пільги для фізичних та юридичних осіб, надані відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу, за переліком згідно з додатком 2.

Відповідно до пункту 284.1. статті 284 Кодексу, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачуються на відповідній території.

Водночас, статтями 281 – 282 Кодексу встановлено вичерпний перелік фізичних та юридичних осіб, для яких встановлюються пільги щодо сплати земельного податку. Також, статтею 283 Кодексу визначені земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Керуючись законодавчими нормами, пропонуємо додаток 2 до проекту рішення 6 привести у відповідність до вимог статей 281-283 ПКУ.

Щодо проекту рішення 7

1. Пунктом 4.1 проекту рішення 7 передбачається заборонити торгівлю тютюновими виробами на об'єктах торгівлі та ресторанного господарства, розташованих на відстані 100 метрів від меж земельних ділянок (огородження) навчальних та дитячих лікувальних закладів.

Основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібної торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, дистилятом виноградним спиртовим, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України визначено Законом України від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі - Закон № 481/95-ВР).

Частиною першою статті 15-3 Закону № 481/95-ВР встановлено, що забороняється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових та тютюнових виробів: особами, які не досягли 18 років; особам, які не досягли 18 років; у приміщеннях та на території навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, крім ресторанів, що знаходяться на території санаторіїв; у приміщеннях спеціалізованих торговельних організацій, що здійснюють торгівлю товарами дитячого асортименту або спортивними товарами, а також у відповідних відділах (секціях) універсальних торговельних організацій; у закритих спортивних спорудах (крім пива у пластиковій тарі); з торгових автоматів; на полицях самообслуговування (крім тютюнових виробів у блоках та алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових, пива); поштучно (для тютюнових виробів, крім сигар); у споживчих упаковках, що містять менш як 20 сигарет; з рук; у невизначених для цього місцях торгівлі.

Частиною третьою статті 15-3 Закону № 481/95-ВР визначено, що на час проведення масових заходів сільські, селищні та міські ради в межах відповідної адміністративної території можуть заборонити або обмежити продаж пива (крім пива у пластиковій тарі), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових та куріння тютюнових виробів.

Частиною дев'ятою статті 15-3 Закону № 481/95-ВР також визначено, що сільські, селищні та міські ради в межах території відповідної адміністративно - територіальної одиниці можуть встановлювати заборону продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) у визначений рішенням таких органів час доби.

Водночас, пунктом 44-1 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 № 280/97-ВР (далі – Закон № 280/97-ВР) встановлено, що до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад віднесено встановлення заборони продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) у визначений час доби в межах території відповідної адміністративно - територіальної одиниці.

Таким чином, відповідно до вищезазначених Законів України, органи місцевого самоврядування наділені лише повноваженнями щодо заборони або обмеження продажу пива (крім пива у пластиковій тарі), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових та куріння тютюнових виробів на час проведення масових заходів, а також продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (крім закладів ресторанного господарства) у визначений час доби.

Відповідно до вимог частини другої статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України.

Враховуючи вище викладене, пропонуємо пункт 4.1. проекту рішення 7 виключити.

2. Пунктом 5 проекту рішення 7 передбачається встановити заборону реклами алкогольних, слабоалкогольних напоїв, пива та тютюнових виробів під час проведення масових громадських заходів.

Закон України «Про рекламу» визначає засади рекламної діяльності в Україні, регулює відносини, що виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами.

Частиною першою статті 22 Закону України «Про рекламу» встановлені заборони щодо реклами тютюнових виробів, реклами знаків для товарів і послуг, інших об'єктів права інтелектуальної власності, під якими випускаються тютюнові вироби.

Встановлення додаткових заборон реклами органами місцевого самоврядування ні Законом України «Про рекламу», а ні іншими законодавчими актами не передбачено. У зв'язку з вищезазначеним, пропонуємо пункт 5 проекту рішення 7 виключити.

Таким чином, проект рішення 7 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами доцільності - обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої

проблеми та адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо проекту рішення 8

Пунктом 1 проекту рішення 8 передбачається затвердити Порядок видачі дозволів (ордерів) на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів (ордерів) у м. Фастові (далі – проект Порядку).

Закон України «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Статтею 26-1 Закону про благоустрій передбачено, що порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі дозволу на порушення об'єктів благоустрою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради (далі – дозвіл), крім випадків, встановлених абзацами другим - четвертим частини першої цієї статті.

Порядок видачі дозволів або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів затверджується рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради на підставі Типового порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Типовий порядок видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 № 870 (далі – Типовий порядок).

Отже, проект Порядку, розроблений міською радою, має відповідати вимогам законів України та нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України.

1. Проектом Порядку визначається процедура видачі дозволу (ордеру) на порушення об'єктів благоустрою.

Статтею 26-1 Закону про благоустрій та пунктом 144 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI (далі – Перелік), передбачено дозвіл на порушення об'єктів благоустрою.

Отже, положення проекту Порядку потребують редакційного доопрацювання в частині визначення назви документу дозвільного характеру відповідно до Закону про благоустрій та Переліку.

2. Законом України від 26.11.2015 №835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб –

підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» (далі – Закон № 835), внесено зміни, зокрема, до Закону про дозвільну систему, яким скасовано видачу дубліката документів дозвільного характеру.

Закон про дозвільну систему визначає основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Пропонуємо в назві, по тексту проекту рішення 8 та проекту Порядку слова «видачі дублікатів» у всіх відмінках, а також положення щодо видачі дублікатів дозволів (пункт 2.25. проекту Порядку) виключити.

3. Відповідно до частини першої статті 26-1 Закону про благоустрій порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі дозволу.

Також, згідно з пунктом 2 Типового порядку дія цього Типового порядку поширюється на суб'єктів господарювання – юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, що здійснюють порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з проведенням земляних та/або ремонтних робіт.

Отже, слова «фізична особа» у відповідних відмінках пропонуємо виключити з проекту Порядку та додатків до нього.

4. Пунктом 2.1. проекту Порядку передбачено, що дозвіл не вимагається, якщо земляні та/або ремонтні роботи проводяться особами, які мають документ, що посвідчує право власності або право користування земельною ділянкою.

Статтею 26-1 Закону про благоустрій та пунктом 3 Типового порядку зазначається, що дозвіл на порушення об'єктів благоустрою не вимагається, якщо земляні та ремонтні роботи здійснюються: особами, які мають документ, що посвідчує право власності або право користування земельною ділянкою, у тому числі право земельного сервітуту; у складі підготовчих або будівельних робіт, право на виконання яких оформлене у встановленому законодавством порядку.

Тому, пропонуємо пункт 2.1. проекту Порядку привести у відповідність до вимог вказаного Закону про благоустрій та Типового порядку.

5. Пунктом 2.1. проекту Порядку зазначається, що дозвіл видається відділенням по контролю за благоустроєм міста КП ФМР «Фастів - благоустрій» на підставі письмової заяви, протягом 10 робочих днів з дня реєстрації заяви.

Частиною першою статті 4 Закону про дозвільну систему встановлено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюється, зокрема, дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру.

Відповідно до частини першої статті 26-1 Закону про благоустрій порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі

дозволу на порушення об'єктів благоустрою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, крім випадків, встановлених абзацами другим - четвертим частини першої цієї статті.

Пунктом 4 Типового порядку передбачено, що дозвіл видається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради за місцем проведення робіт на підставі письмової заяви, що подається відповідною юридичною особою чи фізичною особою - підприємцем (або їх уповноваженим представником).

Отже, на рівні закону визначено дозвільний орган, а саме виконавчий орган сільської, селищної, міської ради.

Тому, пропонуємо текст проекту Порядку в частині повноважень відділення по контролю за благоустроєм міста КП ФМР «Фастів - благоустрій» щодо видачі дозволів привести у відповідність до вимог вказаного вище Закону.

6. У абзаці третьому пункту 2.3. проекту Порядку зазначені додаткові документи, які необхідно подати для отримання вищезазначеного дозволу, що не узгоджується з нормами Типового порядку.

Згідно з пунктом 4 Типового порядку, для отримання дозволу на порушення об'єктів благоустрою подається заява юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, що здійснюють порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з проведенням земляних та/або ремонтних робіт. Зазначений перелік документів є вичерпним.

Тому пропонуємо даний абзац виключити.

7. Пункти 2.8. та 2.14. проекту Порядку містять положення щодо погодження та посилання на перелік організацій, з якими необхідне погодження дозволу на порушення об'єктів благоустрою.

Однак, Законом про благоустрій та Типовим порядком не передбачено погодження даного дозволу.

Тому, пропонуємо виключити зазначені пункти.

8. Пунктами 2.12 та 2.13 проекту Порядку визначаються вимоги до виконання робіт в аварійному порядку.

Відповідно до статті 26-1 Закону про благоустрій роботи з усунення наслідків аварій на об'єктах благоустрою розпочинаються негайно з обов'язковим подальшим оформленням дозволу в порядку, визначеному законодавством.

Тобто, Закон про благоустрій не передбачає положень щодо отримання окремого дозволу внаслідок аварії на об'єктах благоустрою.

Тому пропонуємо пункти 2.12. та 2.13. проекту Порядку привести у відповідність до Закону про благоустрій.

9. Пунктом 2.17. передбачається положення щодо відмови у видачі дозволу на порушення об'єктів благоустрою.

Абзаци другий, четвертий пункту 2.17 проекту Порядку пропонуємо привести у відповідність до Типового порядку, а саме виключити положення, яким передбачається відмова у видачі дозволу з підстав невідповідності, неповноти та недостовірності поданих документів, оскільки відповідно до пункту 4 Типового порядку для отримання дозволу подається лише заява, в якій зазначається відповідна інформація.

Абзац четвертий вищевказаного пункту пропонуємо викласти у такій редакції: «Відмову у видачі дозволу може бути оскаржено в установленому законодавством порядку».

10. Пунктом 2.23 проекту Порядку передбачаються підстави для переоформлення дозволу.

Згідно з частиною восьмою статті 4-1 Закону про дозвільну систему (зі змінами, внесеними Законом № 835) підстави для переоформлення документа дозвільного характеру встановлюються законом.

Зміна найменування та місцезнаходження юридичної особи або прізвища, імені, по батькові та місця проживання фізичної особи - підприємця не є підставами для переоформлення документа дозвільного характеру.

Частиною дев'ятою статті 26-1 Закону про благоустрій передбачено, що у разі якщо право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт передано іншій особі, дозвіл підлягає переоформленню. Переоформлення дозволу не зупиняє виконання робіт.

Враховуючи вищезазначене, в пунктах 2.23 та 2.24 проекту Порядку пропонуємо слова «проведення» замінити на слово «виконання», слова «зміна найменування юридичної особи чи прізвища, ім'я, по батькові фізичної особи - підприємця та/або їх місцезнаходження» - виключити, а після слова «благоустрою» доповнити словами «земляних та ремонтних».

11. Пунктом 2.26 проекту Порядку передбачаються підстави для анулювання дозволу.

Відповідно до частини сьомої статті 4-1 Закону про дозвільну систему дозвільний орган анулює документ дозвільного характеру з таких підстав:

- звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання документа дозвільного характеру;
- наявність в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі – ЄДР) відомостей про припинення юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу, перетворення та ліквідації, якщо інше не встановлено законом;
- наявність в ЄДР відомостей про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця.

Пропонуємо даний пункт проекту Порядку привести у відповідність до вимог Закону про дозвільну систему.

12. Пунктами 2.28 та 2.29 проекту Порядку передбачаються положення щодо призупинення дії дозволу (ордера).

Статтею 4-1 Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Крім того, Закон про благоустрій не передбачає норм щодо призупинення дії даного дозволу.

Тому, дані положення проекту Порядку пропонуємо виключити, оскільки Законом про дозвільну систему та Законом про благоустрій не передбачено вищезазначених положень.

13. Розділ 4 проекту Порядку щодо відповідальності за недотримання вимог цього Порядку пропонуємо виключити, оскільки дані положення не передбачені Типовим порядком.

Аналогічне зауваження стосується пункту 2.19 проекту Порядку.

14. Додаток 7 до проекту Порядку, яким передбачається встановити перелік земляних та/або ремонтних робіт, для проведення яких необхідно отримати дозвіл, пропонуємо привести у відповідність до додатку 3 Типового порядку та, відповідно, пункти 10 та 13 додатку 7 проекту Порядку виключити.

15. У проекті Порядку пропонуємо передбачити положення, яке відповідатиме пункту 11 Типового порядку та частині сьомій статті 26-1 Закону про благоустрій, і викласти його в такій редакції: «У разі якщо в установлений строк не видано дозвіл або відмову в його видачі, право виконання на об'єкті благоустрою земляних та ремонтних робіт виникає на десятий робочий день з дня закінчення зазначеного строку та вважається, що дозвіл видано».

Враховуючи зазначене, проект рішення 7 не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності - обґрунтована необхідність запровадження державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, а також з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу (далі - АРВ) до проектів рішень 1, 2, 6, 7, 8

Надані розробником АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7, 8 не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі - Методика).

У розділах 1 «Визначення проблеми» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7, 8 розробник обмежився лише текстовим описом проблем. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблем, визначали їх масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблем, що потребують державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою їх вирішення.

У розділах 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення визначених цілей» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7 при визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробником надано мінімальний текстовий опис двох альтернатив, при цьому не визначено жодних числових (грошових) показників, які б характеризували ці альтернативи (наприклад: доходи, отримані місцевим бюджетом, витрати суб'єктів господарювання тощо).

Також, у розділах 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення визначених цілей» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7 не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі. Розробник обмежився виключно текстовим описом вигод і витрат усіх сторін регуляторного процесу.

Не наведено розрахунків витрат, яких зазнають суб'єкти господарювання як внаслідок впровадження проектів рішень, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраних способів.

В таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розділу 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення визначених цілей» АРВ до проекту рішення 8 розробником не визначено кількість суб'єктів господарювання та, відповідно, не здійснено розрахунків кількісних показників по групах для суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання, що не відповідає вимогам додатку 1 до Методики.

Відсутність в АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7 належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновки щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням зазначених розділів АРВ, у розділах 4 «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7 розробником не доведено вибір оптимальних альтернативних способів.

У розділах 5 «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7 розробником не описано механізми дії запропонованих регулювань з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації їх вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізми реалізації регуляторних актів мають бути безпосередньо пов'язані із цілями та очікуваними результатами регуляторних актів, тобто яким чином будуть діяти норми проектів рішень та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторними актами чинності.

У розділах 7 «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6 розробником задекларовано, що термін дії запропонованих регуляторних актів є необмеженим з моменту набрання ними чинності, із можливістю внесення до них змін та їх відміни у разі зміни чинного законодавства.

Виходячи із норм пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети

місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.

Крім того, відповідно до статті 4 Кодексу, одним з принципів, на яких ґрунтується податкове законодавство України, є принцип стабільності - зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Таким чином, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно (до 15 липня кожного року) переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому Кодексом порядку. Відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Розділи 8 «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6, 7, 8 не відповідають пункту 10 Методики. Додаткові показники, які безпосередньо характеризують результативність регуляторних актів, розробником сформульовані некоректно. Відповідно до вимог Методики ці показники повинні бути не описовими, а кількісними та вимірювальними. Крім того, розробником не наведено прогнозних показників результативності дії регуляторних актів у кількісному виразі.

Таким чином, АРВ потребують перерахунків та приведення у відповідність до вимог Методики.

Крім того, у пунктах 1 Тестів малого підприємництва АРВ до проектів рішень 1, 2, 6 (далі - М-Тест) розробником проектів рішень не визначено вид проведених консультацій з представниками мікро- та малого підприємництва, не описано результати консультацій, не зазначено оцінку з боку підприємницької громадськості на запропоновані регулювання, що порушує вимоги статті 4 Закону.

Водночас, відповідно до статті 12 Кодексу місцеві податки та збори встановлюються лише на один бюджетний рік, витрати суб'єктів малого підприємництва розраховуються лише на перший рік дії регулювання без врахування витрат за наступні роки. Враховуючи зазначене, рахувати витрати за 5 років є не доцільним.

Також, для запропонованих регулювань не розроблено коригуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва.

Слід зазначити, що в М-Тестах до проектів рішень 1, 2, 6 при розрахунках витрат суб'єктів малого підприємництва, розробником використовуються загальні кількісні показники суб'єктів підприємництва, які, в свою чергу, зазначені в таблицях «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» розділів 3 «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ до проектів рішень 1, 2, 6. Однак, розробником не здійснено розрахунків кількісних показників по групах для суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювань, що не відповідає вимогам додатку 1 до Методики.

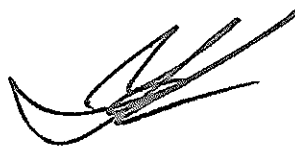
Додатково зазначасмо, що при визначенні кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювань, та питомої ваги кожної з груп у їх загальній кількості, пропонуємо розробнику робити посилання на джерела такої інформації, що дозволить в подальшому об'єктивно оцінити вплив регулювань на суб'єктів малого підприємництва.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

З урахуванням вищевикладеного, Державна регуляторна служба України пропонує привести проекти рішень у відповідність до вимог чинного законодавства з урахуванням наданих зауважень та пропозицій, а аналізу регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта», із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даних проектів регуляторних актів.

За результатами розгляду цього листа, просимо надіслати на адресу Державної регуляторної служби доопрацьовану редакцію проекту рішення Фастівської міської ради Київської області «Про затвердження Порядку видачі дозволів (ордерів) на порушення об'єктів благоустрою або відмови їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання дозволів (ордерів) у місті Фастів» разом з аналізом регуляторного впливу до нього для отримання пропозицій на відповідність цього проекту вимогам статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Голова Державної
регуляторної служби України

К. ЛЯПІНА